

& quod ad civium audentiam ea res confert non mediocriter, quippe quod grauioris armaturæ pedibus, equitibusque, ac velutibus ludæ celebrantibus, ciues ea ambitione delectati audientiores fient. Ab honesto autem dicemus, si hoc modo celebritates pulchras spectari contigerit. A iucunditate verò, si & varietas quædam circa Deorum sacrificia ad spectandum accesserit. A possibili autem, si in eiusmodi ludis nihil fiat, neque parum, neque nimis. Cum igitur in rebus diu constitutis consultatio nobis habetur, cum hæc tractamus, operæ pretium est de antè dictis, aut de horum similibus consideremus, & ea pro rei natura edoceamus. Cum verò consultemus, vt ad splendidiorem quendam apparatus sacrificia traducantur, ex sunt causæ nobis adferendæ, quibus merito consuetudines patrias mouere videamur, distitantes addere præfētibus quicquam, id haud esse soluere, sed augere potius res antea constitutas, ac firmatas: deinde quod & consentaneum sit, Deos immortales beneuolentiores in eos esse, à quibus magis venerentur. Item quod neque maiores ipsi eundem semper modum in sacrificiis obseruabant, sed pro tempore, pròque secundis rebus, & priuatis, & publicè Deorum cultum legibus sanciebant: postea verò quod veluti in cæteris rebus omnibus consueuimus, ita & Respublicas, atque priuatas domos administramus. Dicitur enim opus est, si qua ex his ita constitutis utilitas ciuitati, aut splendor, aut voluptas futura est. Quæ quidem omnia ita tractabis, veluti in superioribus dictum est. Cum ad humilioribus est accommodanda oratio, dicendumque quibus in rebus deterius nunc habeant, quam antea habuissent: deinde vero quod ne consentaneum quidem sit, Deos sacrificantium sumptibus, sed pietate potius gaudere. Item quod eos, qui supra vires quicquam faciūt, & Dij, & homines, quam stultissimos iudicant. Demum vero, quod nec in hominum arbitriis publici sumptus, modo, verum & in secundis, aduersusque rebus existunt. Has igitur causas & harum similes, in sacrificiorum propositionibus habebimus. Vt autem & quæ ad optimum sacrificium pertinent sciamus & exponere & sancire, hoc etiam definiam. Est enim id vnum omnium quidem optimum sacrificium, quod aduersus Deos piè ac diuinè, ad sùptus verò moderate, ad bellū autè viriliter, ad spectacula

A καὶ ὅτι πρὸς δύταμίαν λίσσεται τοῖς πολί-
ταις * ἐπὶ συμπομπυόντων ὄπλιτῶν, ἐπι-
πέων, γυμνῶν, διπλομάτῃσι γυμνῶν, αὐτὸ πο-
λίται φιλοπομούμενοι ἀπὲρ ταύται. ἐν δὲ τῷ
καλῷ, εἰ οὕτω λαμβανέταις τὰς ἐορταῖς πρὸς
τὸ θεῶν σιμβέβηκεν. ἐν δὲ τῆς ἡδονῆς,
εἰ καὶ πρὸς τὸ θεῶν σιμβέβηκεν τῆς ἀπὲρ
ταῖς ἡδονῶν δυοῖας. ἐν δὲ τῷ δυνάτῳ, εἰ
B μήτε ἐν δυνάτῳ γυμνῶνται, μήτε ἐν ἀφροδῶν ἀπὲρ
ταύταις. ὅταν μὲν οὖν πῆς κερδεστῶσιν συ-
νηροῦσιν οὕτω μεταπίσι, σκεπτικῶν ὅπλι
ἡδονῶν πρὸς εἰρηδύων, ἢ ἡδονῶν τούτοις ὁμοιοῦ-
σιν, καὶ αὖς ἐν δυνάτῳ διδασκίειν ἀπὲρ ἡδονῶν λα-
γυμνῶν. ὅταν δὲ ὅπλι τῶν μεγαλοκρπέστων
συμβουλοῦσιν μετρίσιν τὰς ἐορταῖς, ἀπὲρ
αὖς τῶν τῶν πᾶσι κινεῖται, ἀφορμῆς δυνά-
μῳ δυνάτῳ, λέγοντες ὅτι τὸ κερδεστῶσιν
C τοῖς ἀφροδῶσιν, οὐ καταλείβειν ὅσιν, ἀλλ'
αὖς ἐν τῶν κερδεστῶσιν. ἐπειδ' αὖς καὶ τοῦ θεοῦ
εἰκὸς δυνάτῳ εἶναι, τοῖς μᾶλλον αὐτοῖς πι-
μῶσιν ἐπιδ' αὖς οὕτε οἱ πατέρες αἰεὶ καὶ τὰ
αὐτὰ τὰς δυοῖας ἦγον, ἀλλὰ πρὸς τοῖς κη-
ροῖς καὶ τὰς δυνάτῳ ὁρῶντες, καὶ ἰδὲ
καὶ κοινῇ τῶν πρὸς τοῖς θεοῖς θεοπραξίαν ἐ-
νουθετοῦσιν. ἐπιδ' αὖς καὶ ὅπλι ἡδονῶν ἀ-
πᾶσιν, οὕτω καὶ τὰς πόλεις καὶ τοῖς ἰδίους
D οἰκοῖς διοικουῖται. λέγει δὲ καὶ εἰ τούτων κερ-
τασκει ἀδέντων ἀφελείας πῆς ἐσση τῆ πόλῃ,
ἢ λαμπρότης, ἢ ἡδονῆς, μεταπίσι αἰετῆ ὅπλι ἡδονῶν
πρὸς εἰρηται. ὅταν ὅ ὅπλι τὸ ταπεινότε-
ρον σιμβέβηκεν, πρὸς τῶν μὲν ὅπλι τοῖς κη-
ροῖς τῶν λόγων ἀνακίτων, πῆ πρὸς πῶντες χεί-
ρον οἱ πολίται τυγχάνουσι γυνῆ ἢ πρὸς τῶν.
ἐπειδ' αὖς ἐν εἰκὸς τοῖς θεοῖς χίρειν τῆς
E διαπάτας ἢ δυοῖων, ἀλλὰ τῆς δυνάτῳ εἰς
ἡδονῶν. εἶθ' αὖς πολλὰ αἰσῶν τούτων,
καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἀνθρώποι κερτακίνοισιν, ὁ-
σσι παρὰ δυνάμιν πῆ ποιουσιν. ἐπιδ' ὅπλι ἐν
ὅπλι τοῖς ἀνθρώποις μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅπλι τῆς
εὐκρῆς καὶ κερτακίνας ὅπλι τὰ ἀπὲρ
ταῖς πολιτικῆς διαπάτας. ἀφορμῆς μὲν οὖν
ταύταις καὶ τὰς ὁμοιοῦσιν ταύταις. ἀπὲρ ἡδονῶν
F ἀπὲρ τὰς δυοῖας πρὸς δεσῶν ἐξομῶν. ἵνα
δὲ καὶ τὰ καὶ τῶν κερτακίων δυοῖων δυνάμιν
εἰσηγίται καὶ νομοθετεῖν, ὁμοιοῦσιν καὶ
ταύταις. ἐστὶ γὰρ κερτακίση δυοῖση πῆσιν ἢ
πῆ αὖ ἔχῃ, πρὸς μὲν τοῖς θεοῖς ὁσῶς καὶ
θεῶν * πρὸς δὲ τὰς διαπάτας, μετρίως
πρὸς δὲ πόλεμον, ἀφελείως * πρὸς δὲ τὰς